

საქმე # 050100116001574082

საქართველოს უზენაესი სასამართლო განჩინება

საქართველოს სახელით

საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის
შემოწმების შესახებ

საქმე №46აპ-18

ბ----- ნ-----, 46აპ-18

ქ. თბილისი

18 ივნისი, 2018

წელი

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის
საქმეთა პალატამ შემდეგი შემადგენლობით:

პაატა სილაგაძე (თავმჯდომარე),
ნინო გვენეტაძე, გიორგი შავლიაშვილი

ზეპირი მოსმენის გარეშე შეამოწმა ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 18 დეკემბრის განაჩენზე
ოზურგეთის რაიონული პროკურატურის პროკურორ შოთა ჩხაიძის საკასაციო
საჩივრის დასაშვებობის საკითხი და

გ ა მ ო ა რ კ ვ ი ა:

1. პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის
სარეზოლუციო ნაწილი:

ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენით ნ---
----- ნ-----, - დაბადებული 1--- წელს, - ცნობილ იქნა დამნაშავედ
საქართველოს სსკ-ის 276-ე მუხლის მე-5 ნაწილით და მიესაჯა 4 წლით
თავისუფლების აღკვეთა, რაც სსკ-ის 63-64-ე მუხლების საფუძველზე,
ჩაეთვალი პირობითად 4 წლის გამოსაცდელი ვადით. მასვე 3 წლით ჩამოერთვა

ავტოსატრანსპორტო საშუალების მართვის უფლება. მის მიმართ შერჩეული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდა.

განაჩენით მსჯავრდებულ ნ----- ხ-----ს მიერ ჩადენილი დანაშაული გამოიხატა შემდეგში: 2016 წლის 12 ივლისს, დაახლოებით 19:20 საათზე, ლ-----ს მუნიციპალიტეტის სოფელ ა-----ში ნ----- ხ-----მა, რომელიც მართავდა „მერსედესის“ მარკის ავტომანქანას, ს-----, ვერ უზრუნველყო ავტომანქანის უსაფრთხო მოძრაობა, დაარღვია „საგზაო მოძრაობის შესახებ“ საქართველოს კანონის 33-ე მუხლის 1-ლი, მე-2 და მე-6 პუნქტების მოთხოვნები და შეეჯახა ქვეითად მოსიარულე ტ----- კ-----ს, რომელიც მიღებული დაზიანებების შედეგად 2016 წლის 13 ივლისს გარდაიცვალა.

2. აპელანტის მოთხოვნა:

აღნიშნული განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ბრალდების მხარემ, რომელიც ითხოვდა გასაჩივრებულ განაჩენში, სასჯელის ნაწილში, ცვლილების შეტანას და ნ----- ხ-----ს მიმართ ისეთი სასჯელის გამოყენებას, რომელიც დაკავშირებულია თავისუფლების აღკვეთასთან.

3. გასაჩივრებული განაჩენის სარეზოლუციო ნაწილი:

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 18 დეკემბრის განაჩენით ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის 12 ოქტომბრის განაჩენი დარჩა უცვლელად.

4. კასატორის მოთხოვნა:

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2017 წლის 18 დეკემბრის განაჩენი გაასაჩივრა ოზურგეთის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა შოთა ჩხაიძემ, რომელიც საკასაციო საჩივრით ითხოვს განაჩენში ცვლილების შეტანას და ნ----- ხ-----სათვის ისეთი სასჯელის შეფარდებას, რომელიც დაკავშირებულია თავისუფლების აღკვეთასთან.

5. საკასაციო პალატამ შეისწავლა საკასაციო საჩივარი და დაასკვნა, რომ იგი არ აკმაყოფილებს საქართველოს სსსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილის მოთხოვნებს, რის გამოც არ უნდა იქნეს დაშვებული განსახილველად, კერძოდ: საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 303-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ამომწურავად იძლევა იმ საფუძველთა ჩამონათვალს, რომელთა არსებობის შემთხვევაში საკასაციო საჩივარი დასაშვებად ჩაითვლება, ასეთებია:

ა) საქმე მოიცავს სამართლებრივ პრობლემას, რომლის გადაწყვეტაც ხელს შეუწყობს სამართლის განვითარებასა და ერთგვაროვანი სასამართლო

პრაქტიკის ჩამოყალიბებას;

ბ) საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მანამდე მსგავს სამართლებრივ საკითხზე გადაწყვეტილება არ მიუღია;

გ) საკასაციო საჩივრის განხილვის შედეგად მოცემულ საქმეზე სავარაუდოა მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება;

დ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან;

ე) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მატერიალური ან/და საპროცესო სამართლის ნორმების მნიშვნელოვანი დარღვევით, რასაც შეეძლო არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე;

ვ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციას და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალს;

ზ) კასატორი არასრულწლოვანი მსჯავრდებულია.

6. საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ მოცემულ სისხლის სამართლის საქმეში არ მოიპოვება არც ერთი ზემოაღნიშნული საფუძველი.

7. საკასაციო საჩივრისა და საქმის შესწავლის შედეგად საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ არ არსებობს გარემოება, რომლის გამოც საქმეს ექნებოდა არსებითი მნიშვნელობა სამართლის განვითარების ან მსგავს საქმეებზე ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებისათვის.

8. ბრალდების მხარე ვერ უთითებს ისეთ სამართლებრივ პრობლემაზე, რომელიც საჭიროებს საკასაციო პალატის განმარტებას. პალატა სრულად ეთანხმება სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილებას ნ----- ხ-----ს ქმედების კვალიფიკაციისა და სასჯელის განსაზღვრის ნაწილში და არც საკასაციო პალატის მიერაა მოსალოდნელი ამ საქმეზე პრაქტიკისგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება. ორივე ინსტანციის სასამართლომ მსჯავრდებულ ნ. ხ-----ს, მისი პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებების გათვალისწინებით (მან ჩაიდინა მძიმე კატეგორიის გაუფრთხილებლობითი დანაშაული, შემთხვევის ადგილიდან არ მიმალულა, აღიარა დანაშაული და ითანამშრომლა გამოძებასთან, დაზარალებულის უფლებამონაცვლემ გამოძიებისათვის მიცემულ ჩვენებაში მიუთითა, რომ არ ითხოვდა მის დასჯას), განუსაზღვრა ისეთი სასჯელი, რომელიც საქართველოს

სსკ-ის 276-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებშია და არ ეწინააღმდეგება საქართველოს უზენაესი სასამართლოს პრაქტიკას.

9. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო პალატას მიაჩნია, რომ საკასაციო საჩივარი დაუშვებლად უნდა იქნეს ცნობილი.

10. საქართველოს სსკ-ის 303-ე მუხლის მე-3, მე-3², მე-3³, მე-4 ნაწილების შესაბამისად, საკასაციო პალატამ

და ა ა დ გ ი ნ ა :

1. ოზურგეთის რაიონული პროკურატურის პროკურორ შოთა ჩხაიძის საკასაციო საჩივარი არ იქნეს დაშვებული განსახილველად.

2. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

პ. სილაგაძე

მოსამართლეები:

ნ. გვენეტაძე

გ. შავლიაშვილი